

Nr 724

Av herrar **Gustafson** i Göteborg och **Magnusson** i Borås, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. och 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 631 i Första kammaren)

I finansplanen uttalas att regeringen tillmäter en hög och växande volym av industriinvesteringar en hög prioritet. Under senare år har emellertid investeringsnivån inom industrien legat oförändrad, vilket är särskilt allvarligt i betraktande av att man i dag kan räkna med fullt kapacitetsutnyttjande. En stegring av investeringarna hade bort eftersträvas tidigare. Detta utgör ytterligare ett skäl för att minska de kostnadsbelastningar, som de indirekta skatterna medför för dylika investeringar. Finansministern konstaterar i proposition nr 14 att den allmänna varuskattens konstruktion icke tillåter effektiva åtgärder för att undanröja belastningen på näringslivets investeringar i byggnader. I propositionen begränsas också förslaget till att avse allenast ett till 60 procent reducerat beskattningsvärde för näringslivets maskiner och inventarier, d.v.s. ett bibehållande av nuvarande skattekostnad för dylika investeringar.

Den belastning som energiskatten innebär för bl. a. exportindustrien har medfört en minskning av självfinansieringsmöjligheterna i fråga om investeringar; med andra ord energiskatten missgynnar såväl direkt som indirekt den svenska exporten. Det principiellt felaktiga i en råvarubeskattning av denna typ har vid åtskilliga tillfällen konstaterats. Allmänna skatteberedningen har också konstaterat att även om man genom olika åtgärder söker åstadkomma en likformig belastning på skilda energikällor, räknat i calorivärde, kvarstår likväl att skatten verkar snedvridande på valet mellan energikrävande och inte energikrävande produktionsmetoder.

Mot bakgrunden av det nu anförda är det särskilt angeläget att den översyn, som inom finansdepartementet igångsatts beträffande allmänna skatteberedningens förslag till indirekt beskattning, bedrivs med all kraft så att ökade möjligheter öppnas för en mera långsiktig skattereform på detta område. De ovan antydde problemen gäller näringslivet i dess helhet, och vi förutsätter att riksdagen inom en snar framtid får tillfälle att pröva den indirekta beskattningens framtida utformning.

De lättnader som lämnats industrien föregående år gick något längre än det i propositionen nu framlagda förslaget. Det förhållandet, att formellt sett olika argument angivits för den ena och den andra åtgärden, undanskymmer icke denna faktiska ökning av belastningen. Vi finner det å andra sidan i och för sig riktigt att begränsningar av beskattningen på maskiner och inventarier skall avse hela näringslivet. För att åstadkomma en ytterligare stimulans och för att markera det starka intresset att slopa belastningen på investeringarna förordar vi, att beskattningsvärdet vid näringslivets anskaffning av maskiner och inventarier sättes till 50 procent av fakturerade priset. Av statsfinansiella skäl har vi stannat för en dylik begränsad nedsättning men vill ånyo uttala oss för en avveckling av beskattningen på näringslivets investeringar i byggnader och maskiner. Vi vill i detta sammanhang också understryka, att den restitutionsteknik som används i utlandet vid export alltmer vunnit tillämpning och avser den totala belastningen, d.v.s. all förbelastning av indirekt skatt, ett förhållande som utgör ett ytterligare skäl för vad nyss anförts liksom för ett slopande av beskattningen av näringslivets förbrukning av energi i olika former.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 14 måtte besluta att det av Kungl. Maj:t till 60 % föreslagna reducerade beskattningsvärdet vid näringslivets investeringar i maskiner och inventarier i stället utgöres av 50 % av den skattepliktiga omsättningen.

Stockholm den 9 februari 1965

Sven Gustafson
i Göteborg

Tage Magnusson
i Borås
